

[Jes Schmidt.]

produktion, når vi samtidig er det land i Europa, der har de højeste renteomkostninger, de højeste omkostninger i øvrigt og det højeste skattetryk. Det er på den baggrund, at CD bl. a. går imod de beskatningsformer, som i dag belaster landbruget ud over det, som er sædvane for andre landbrugere inden for EF, f. eks. den amtskommunale grundskyld, ligesom vi går ind for aftrapning af grundskatterne i det hele taget. Det gælder selvfølgelig også med hensyn til kapitalvindingsskatten, som vi heldigvis fik revideret for et år siden, men som trænger til en ny og videre revision, som vi jo alle sammen i grunden er enige om.

Hvad det danske landbrug henter hjem af udenlandsk valuta, er jo forbløffende. Når det i den sidste beretning hedder, at det drejer sig på ét års basis om ikke mindre end 15 mia. kr., siger det noget om, hvad dette danske landbrug betyder for økonomien her i landet. Produktionen kan dog, som det er blevet fremhævet, forhøjes, og eksporten kan også forhøjes, når vi hjælper landbrugerne dertil gennem en fornuftig investeringspolitik og en skattepolitik, der er bedre end hidtil.

Kommunisternes dagsorden kan vi ikke tilslutte os, selv om de fleste punkter, som den indeholder, absolut kan vinde vor tilslutning. Afgørende for, at vi må sige nej til denne dagsorden, er det første punkt, der nemlig retter sig mod EEG-agrarordningerne og mod EEG-ordningerne i det hele taget. Jeg kan ikke begribe, at kommunisterne i dette folketing bliver ved at gå imod denne EEG-politik, fordi det dog ellers hører til kommunisternes stående ritualer at erklære: vi retter os efter de forhåndenværende realiteter. Det var jo faktisk også grundlaget for hele aftalen i Helsingfors, og jeg vil gerne spørge, om det ikke er på tide, at de reviderede deres politik her i folketinget på det område over for EEG ud fra den erkendelse, at vi her har med en realitet at gøre, som selv Sovjetunionen efterhånden begynder at respektere og vil tilslutte sig.

Et sidste spørgsmål, jeg gerne vil nævne, gælder den mere sociale side. Det er helt utåleligt, at man efterhånden har to slags feriefolk her i Danmark. Lønmodtagerne får deres regelmæssige ferie, men landbrugerne i dag har faktisk vanskeligt ved at komme til

de samme goder. Derfor vil CD i hvert fald gerne understøtte alle forslag om, om jeg så må sige husbond afløser eller om en rimelig ferieordning for landbruget.

Sigsgaard (VS):

Jeg tror, det er vigtigt at få sagt i denne debat, at landbruget i stadig voksende grad bliver sammenvævet med industrien, at landbruget også bliver underkastet industrien på mangfoldige måder, og at der er sket en afgørende forandring med landbruget igennem de senere år. Mens det tidligere var formålet med landbruget at producere føde, så er formålet i dag, kan man vel sige, først og fremmest at få forrentet den kapital, der er bundet i jord, i bygninger og i maskiner, og hvad der bliver produceret, er helt afhængigt af, hvor mange penge det kan give i kassen. Hvis det betaler sig bedst at producere morgenfruer, vil vi se talrige tusinder af hektarer fyldt med morgenfruer, og det er ganske givet en afgørende forandring i forhold til tidligere. Denne delvise industrialisering er jo ikke udelukkende til fordel for landbruget selv endside for befolkningen i øvrigt. Det har medført, at mange landmænd i dag faktisk frister en temmelig hård tilværelse. De må have job i byen, samtidig med at de driver deres landejendom, og mange sygdomme, stress-sygdomme osv., følger med denne situation.

Den tale, der føres her i dag om effektivisering af landbrugsproduktionen, om forøgelse af eksporten osv., minder i øvrigt i meget høj grad om den tale, der føres, når man taler om industrien. De problemer, der ligger heri, og som jeg skal prøve at belyse en lille smule nærmere, kan ikke løses under den nuværende struktur i landbruget og vel heller ikke under den nuværende samfundsstruktur.

Der er sket meget store forandringer, som landbrugsministeren var inde på i sit svar på forespørgslen, igennem dette århundrede. Mens 41 pct. af den erhvervsaktive befolkning ved århundredskiftet var aktive inden for landbruget, er vi nu nede på 7-8 pct. Med hensyn til brugsstørrelsen og på andre områder er der også sket en stor udvikling, som jeg ikke skal komme nærmere ind på, fordi andre har været det. Men man kan måske sige det sådan, at landbruget i dag er blevet til, hvad jeg ville kalde et indgrebs-